



LAGĂRA ROSIE

ORGAN AL COMITETELOR ORĂSENEȘTE ȘI RAIONALE P.C.R. ARAD
ȘI AL SFATURILOR POPULARE ORĂSENEȘTE ȘI RAIONALE

Arad, anul XXII nr. 6597

4 pag. 25 bani

Marți, 9 noiembrie 1965.

Rezultatele intrecerii

Continuând șirul succesorilor obținute, colecțiile de muncă de la fabrica „Libertatea” a încheiat luna octombrie cu importante realizări. Astfel, ca urmare a însușirii cu care s-a desfășurat întrecerea socialistă, colecțivul nostru de muncă și-a realizat în luna ce a trecut planul producției globale în proporție de 102,8 la sută, iar pe cel al producției marilor în proporție de 101,4 la sută. Cele mai bune rezultate în întrecerea socialistă s-au obținut în secția calapoade unde muncitorii au depășit planul lunar la calapoade-saruri cu 16,3 la sută, la locuri cu 32 la sută, la glenuri cu 1,3 la sută. În aceeași perioadă secția de încălziminte și-a realizat planul în proporție de 100,1 la sută.

Intrecerea în secțiile fabricii „Libertatea” continuă, colecțivul de muncă de aici este hotărât ca în perioada ce a mai rămas până la sfârșitul anului să aducă noi succese la cele realizate până acum.

IOSIF FILO, coresp.



Dacă Maria Makari, țesătoare la fabrica „Teba” este una din cele mai bune muncitoare din secție și din muncă de bună calitate, este și meritul ajutorului de maestru Carol Kocsis care îl îndrumă concret asupra felului cum să obțină țesături de bună calitate.

IN FOTOGRAFIE: țesătoarea Maria Makari și ajutorul de maestru Carol Kocsis discutând asupra calității firelor folosite la țesut.

De la producător la cumpărător

Goluri în aprovizionarea cu coturi și burlane

Intreprinderii „I. R. Electro-metal” din orașul nostru li revine sarcina de a fabrica unele produse de larg consum, destinate să acopere nevoile populației, printre care și fabricarea burlanilor și coturilor pentru sobe. Cunoșcând faptul că asemenea produse sînt indispensabile, fiind mult căutate mai ales în sezonul de toamnă și iarnă, în întreprindere au fost luate din vreme măsurile necesare, conform contractelor încheiate.

Ca rezultat, producția acestor-a fost începută din prima lună a anului și a continuat luna de lună astfel încît să se asigure o aprovizionare ritmică a populației cu aceste produse. În primele zece luni ale anului au fost produse 115.710 kg burlane și 23.084 kg coturi. Ele au fost fabricate în dimensiuni diferite. Trebuie remarcat și faptul că la burlane planul pe primele zece luni ale anului a fost depășit cu peste 700 bucăți.

În momentul de față în întreprindere se găsesc depozitate cantități destul de însemnate de coturi și burlane (luni, bunăoară existau în depozit peste 1200 bucăți coturi și cca 6400 bucăți burlane). De ce acestea există în fabrică și nu în comerț. În unitățile comerciale care desfac asemenea produse? Pentru faptul că beneficiarii nu le ridică în mod esalonat, așa cum ar trebui. De exemplu, ICRM prin contractul cu nr. 58, a contractat pentru acest an cu întreprinderea, cantitatea de 10.000 kg coturi și 30.000 kg burlane. Din acestea,

au fost ridicate pînă acum cantitățile de 3600 kg coturi și 20.000 kg burlane. Aceasta pînă la data de 30 octombrie, deoarece de la această dată nu a mai fost ridicată nici o cantitate de asemenea produse. Faptul provoacă greutăți în muncă în aprovizionarea populației, cu aceste produse și în întreprindere, din cauză că, fiind produse cu volum mare, ocupă mult spațiu, provocând greutăți în depozitarea lor.

Noi vindem ce avem

Unitatea „Metal-chimic” a O.C.L. „Produse industriale din Aradul Nou. În fața unui client — cliența cetățenilor. Se cumpără burlane și coturi. Adică un cumpărător și celălalt întreprindere.

- Burlane de dimensiuni mai mici nu aveți?
- Nu, răspunde vânzătorul.
- Nici coturi?
- Nici.
- De cînd nu aveți?
- De vreo două săptămîni.
- Și cînd o să aveți?
- Nu se știe.

Clienții norocoși a cumpărat 5 burlane de 132 milimetri și două coturi de aceeași mărime. Celalți au însă nevoie de burlane, mai mici, les din magazin și pleacă în altă parte. Pe unul dintre ei l-am reținut la unitatea „Lantul”.

I. BORȘAN,
D. AUREL

(Continuare în pag. a II-a)

Fabrica de zahăr. La tot pasul oamenii preocupati, cu atenția concentrată, mașini și instalații trepidând în ritmul unei activități intense. Materia primă — sîcila de zahăr — își „deapănă” drumul continuu, transformîndu-se cu fiecare fază de lucru, iar în final cristalizîndu-se în zeci și zeci de tone de zahăr. La fiecare fază creșterea lui este vegheată de ochii atenți. Și uneori, în cite-un loc se aprinde ca un ochi magic, o lumină roșie sau albastră. E un semn de atenție. Ceva nu e în regulă. Prompt, anomalia e căutată și remediată. Regimul tehnologic revine la cel prescris, condițiile ce trebuie îndeplinite la normal și... munca continuă mai departe în același ritm.

Semnalațiile sînt una din mănușile ce atestă că cei cărora le e încredințată, îndeosebi, sarcina de a veghea la calitate, sînt la post. În întreprindere în laboratorul fabricii, în fața aparatelor, eprubetelor, fiind analizate, determinate, adăugîndu-le „stat major” al calității. Aici, în laborator se tri-

mit din oră în oră probe de la cele mai importante faze de producție. Analiza acestora confirmă că strădania celor ce lucrează, de la muncitor pînă la maestru, tehnician sau inginer, dă roade că produsul întrunește condițiile unei calități superioare. Se fac

LA „STATUL MAJOR” AL CALITĂȚII

zîlnic, în cele trei schimburi, nu mai puțin de 600-700 analize de acest fel. Toate cu un singur scop: în final zahărul produs să întrunească toate cerințele, să fie de calitate superioară.

Dotat cu aparatură, utilajul și materialele necesare, încadrat cu oameni competenți, stăpîni pe meserie, buni cunoscători ai atri-buțiilor care le revin, laboratorii, își arăta parțial sa de contribuție la toate realizările obținute de colecțivul fabricii. Nu e ușor să efectuezi atît de multe analize și determinări, să cuprinzi în exigența

controlului întreaga producție, toate fazele prin care trece materia primă pînă la produsul final. Buna organizare, conștiința, zăleana cu care se lucrează asigură însă succesul. A fost construit un sistem de semnalizare optică a anomaliilor din fabrica-

ție, asigurîndu-se astfel mai multă operativitate în înălturarea acestora și evitarea pierderilor de timp cu deplasări inutile. La locurile cele mai importante, locurile „cheie”, au fost puși să lucreze oamenii cei mai bine pregătiți, laboranțele mai noi în această muncă sînt instruite periodic, sînt urmărite în activitatea lor zilnică, sînt ajutate să-și ridice nivelul cunoștințelor, pregătirea profesională. Despre exigența, grija și simțul de răspundere cu care lucrează ing. Ghizela

Cluj, laboranțele Maria Nistor, Elena Cociuba, Emilia Tînlou, Ghe. zela Barot și altele se spun numai lucruri bune, aprecierea pe care și-au câștigat-o e pe deplin meritată.

Ca într-o oglindă fidelă a preocupării pe care întregul colecțiv al fabricii îl acordă calității produselor sale, poftă a în laborator multe fapte interesante. Așa de pildă, în luna trecută toate schimburile au realizat la calitate punctaje superioare celor prevăzute, transpunînd astfel în fapte principalele obiective ale întrecerii socialiste. Dispunînd de o materie primă cu calități superioare față de cea din anul trecut, muncind cu exigență și conștiințioasă, colecțivul fabricii reușește să producă zahăr de o bună calitate, să satisfacă cerințele și exigențele beneficiarilor. În toate acestea, laboratorul, acest adevărat „stat major” al calității, își are partea sa de contribuție.

A. DARIE

CONDUCĂTORII DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA MARAMUREȘ

În continuarea călătoriei în această parte a țării, conducătorii de partid și de stat s-au îndreptat, în cursul dimineții de duminică, spre regiunea Maramureș. În drum, ei au fost oaspeții locuitorilor orașului Dej. Aici, cu și în toate locurile vizitate din regiunea Cluj, populația a întâmpinat cu deosebită căldură pe conducătorii de partid și de stat. A fost o impresiune deosebită de bună calitate, este și meritul ajutorului de maestru Carol Kocsis care îl îndrumă concret asupra felului cum să obțină țesături de bună calitate.

De la Dej, coloana de mașini se îndreaptă spre orașul Baia Mare. Vestii din tulpă în tulpă și din buciuri în buciuri, oaspeții străbat în mașini deschise soseaua care cuprinde în largi serpentine culmea Mesteacăn. Înălțime ce strălucește cu semnele intrării în regiunea Maramureș. Serpentinele deschid vasele estreme spre toată valea Someșului, de la care ne luăm rămas bun. Ne primesc celebrele păduri maramureșene, cu frunza de aramă și aur, anunțînd prin feceria lor de culoare bogăția de metale din adîncurile acestui țărm.

„Maramureș, țară veche, cu oameni fără pereche”. Chiar la hotarul dintre cele două regiuni, o lăcășie poartă de stejar, durată prin barda a douăzeci de mii de ani, din vechiul Dej. Săptămîna și alte localități, imobile cu motive tradiționale din părțile locului, marchează simbolul intrării pe aceste meleaguri. Lîngă această poartă monumentală, maramureșenii au durat în a altă intrare, impresionantă: este cea alcătuită de mii de oameni adunați încă din prima oră a dimineții în decorul natural de o rară frumusețe. Vastul amfiteatru de coline al văii, cu pilcure de goruni și fagi, a devenit o expresivă sinteză a odoarelor acestui colț de țară. La poalele pădurii, în poiene, turme de oi veghează de ciobani în sacii mîltoși. De pe coama unei coline, zeci de buciuri sînt înălțate tulpinele spre orizont. Sute de călăreți în pitorești costume, cu friele călilor imobile, cu ștergare și panglică multicolore, s-au aliniat în întindere după un vechi obicei de cîntare a oaspeților dragi. Grupurile mari de oameni, în costume ce înfățișează toată bogăția străvechii arte populare maramureșene, se contopesc cu cele ale minierilor, veniți direct din sîtul de noapte, cu lămpoase în mîini.

Orele 9.30. Urate și ovații, cuvinte înfățișate de cîntare la partidului, fac să clocească Valea Chioarului la sosirea conducătorilor de partid și de stat. Ei sînt înfrumusețati de tovarășii Josif Uglar, prim-secretar al comitetului regional de partid, Gheorghe Pop, președintele statului popular regional, de reprezentanți ai organizațiilor și instituțiilor locale, care le urează un călduros bun venit. Un grup de țărani, în frunte cu Vasile Dorca din Mireșul Mare și Ilie Gheorghe Gabareanu din Prislop, Aurora Pop și Berkesi Rozalia, oferă tradiționala oține și sare, plosți înflorate cu „vinars de Maramureș”.

„Vă mulțumim din inimă, dragi tovarășii — răspunde la urări secretarul general al CC al PCR. Sîntem bucuroși să pososim în regiunea dv. în acest mîndru Maramureș, pe care l-ați făcut prin muncă dv. an de an tot mai frumos”.

După această primă și emoționantă înfrînare cu bălntul Maramureșului și locuitorii săi, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Manea Mănescu, Vasile Patilinet oornesc spre Baia Mare. În cursul drumului sîntem martori la momente de vibrantă emoție, clipe mîscătoare de en-

tuziasm popular. Cu mic cu mare, locuitorii satelor salută pe conducătorii de partid și de stat, prindînd în calea mașinilor devărate covore de flori. Sentimentele cu care maramureșenii îi întâmpină oaspeții se vădese în nenumerate gesturi deosebite de grațioase, lată, oină și înfățișarea satelor s-a schimbat. Pridvoarele, prispele și porțile cu măiestrite creștături au fost imobile de maramureșeni cu toată zestrea artei lor populare străvechi, scoarțele, stergarele, broderiile transformînd ulițele în niște originale expoziții etnografice.

La Valea Chioarului, coloana de mașini este oprită pe uliță de un alai de nunță. Mireasa — Eugenia Radu, mirele — Viorel Ursu, nași și socri, rubeșii au ieșit cu lăutarii înainte, înfrîn ca oaspeții dragi să fie pînăși pentru cîteva clipe la bucuria lor. În curte se aîță zestrea, mobilă nouă, grăitoare pentru felul nou de viață al maramureșenilor de azi. „Vă dorim din inimă numai ferice, să duceți o viață frumoasă și îmbeșugată” — le urează mirilor tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer, cîcînd cu ei și cu celălalt nuntași.

La Somcuta Mare s-a înălțat o altă poartă. Imposibilități cu fructe și stergere, ea simbolizează faima acestui naion cu bogate livezi. După salutul adresat de Andrei Măler, prim-secretar al comitetului raional de partid, flăcăii și fete oferă coșuri cu mere și struguri, precum și frumoasele strale populare flăurite cu artă de meșterii locali. Aceeasi primire entuziastă în Bucium, Satulung, Lapusel, Recea.

Scînd din strălucirea dealurilor, șoseaua lese la lărgime în cîmăie. Ne îndreptăm spre Baia Mare. Aici se zărește din depărtare o altă „poartă”: turnurile și colanțele nobilelor fabrici și uzine — rod al „politicii de industrializare promovate de partid. Este o intrare simbolică pentru dezvoltarea Maramureșului din zilele noastre, este poarta pe care numai socialismul a deschis-o valorificării marilor bogății de pe aceste meleaguri. În folosul înfrînării patriei întregi.

La intrarea în oraș, lîngă marile are drapat în plînă roșie, sînt prezenți mineri, metalurgisti, chimisti, mil de locuitori. Tradiționalul salut minereș: „Noroc bun” și „Bine ai venit” — toștii de Grigore Cloacan, prim-secretar al comitetului orășenesc P.C.R. Baia Mare, fiind reluat, într-o izbucnire de urale, de întreaga populație a orașului, care a umplut pîcle și bulevardele. „Noroc bun” spun parca balcoanele ticsite de oameni, sute de hlocuri noi care fac din Baia Mare un centru urbanistic frumos și modern.

Ca și la Cluj, primul popas al conducătorilor de partid și de stat a fost la comitetul regional de partid. Marea și modernă piață din fața sediului este plină de lume, s-au strîns aici mii și mii de locuitori al bătrînului vîră Maramureș. Răsună înfățișat, amplifîndu-se mereu în intensitate, urări scumpe tuturor: „Trăiască România socialistă”, „Trăiască Partidul Comunist Român în frunte cu Comitetul său Central”, „Trăiască unitatea întregului popor în lupta partidului și guvernului”. Tov. Josif Uglar, în numele organizației regionale de partid, al tuturor locuitorilor regiunii, a transmis conducătorilor de partid și de stat un înfățișat salut și a exprimat marea bucurie și satisfacția a oamenilor muncii maramureșeni de a-l avea în mijlocul lor.

Adresîndu-se mulțimii din marea piață „Victoria”, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că o primă căldă făcută de populația orașului Baia Mare reprezintă o manifestare a sentimentelor de dragoste și încredere față de Partidul Comunist Român, a unității poporului în lupta partidului. El a transmis din partea Comitetului Central și a guvernului un cald salut oamenilor muncii maramureșeni și le-a urat noi succese în activitatea lor.

Relevînd rezultatele remarcabile obținute în această regiune în toate domeniile de activitate, vorbitorul a spus: „La fel ca întregul popor, dv. ați desfășurat și desfășurați o muncă entuziastă, aducînd o contribuție importantă la marile succese pe care poporul român le-a obținut în construcția socialismului. Vă felicit pentru aceste frumoase rezultate”.

În continuare, secretarul general al CC al P.C.R. a vorbit despre activitatea rodnică ce o desfășoară întregul popor, sub conducerea partidului, pentru înfrînirea hotărîrilor Congresului al IX-lea. „În această activitate — a subliniat vorbitorul — și dv., celor din Maramureș, revin sarcini mari. Avem încă multe de făcut pentru a ridica patria noastră în rîndul țărilor avansate, cu o industrie puternică, cu o agricultură înaltă, cu o cultură înfloritoare. cu o

viață îmbeșugată. Sîntem convinși că toți oamenii muncii din Maramureș, indiferent de naționalitate, vor aduce și în viitor contribuția lor de preț la construirea socialismului în patria noastră”.

Înfrînînd sarcinile trasate de congres, a arătat în continuare vorbitorul, patria noastră, România socialistă, va fi în 1970 mai puternică, mai înfloritoare.

În încheiere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat încă o dată comunistilor, tuturor oamenilor muncii din Baia Mare și din regiunea Maramureș, multe succese în activitatea lor, multă fericire în viață.

Cuvintele secretarului general al CC al P.C.R. au fost subliniate în repetate rînduri cu aplauze și urale. Minute în șir s-au scîndat lozinci pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru România socialistă.

O primire caldă, entuziastă, marchează, ca preludiu în cursul vizitei, sosirea conducătorilor de partid și de stat la combinatul chimico-metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”. De fapt ne aflăm pe un vast șantier, aici acest obiectiv industrial se aîță în plină înfrînare. Aici au fost date în funcțiune noi instalații și secții, în timp ce alte construcții se înălță în ritm intens. Activitatea noastră, a metalurgistilor și chimistilor, se desfășoară în comun cu cea a constructorilor — aceste cuvinte roșite de directorul Florian Balagut redau plastic imaginea specifică a combinatului. La invitația gazdelor începe vizitarea altă a combinatului, cît și a șantierului, atenția fiind reținută de noile obiective. Alături de vechile hale industriale se profilează imense paralelipeduri de metal și sticlă, ce sugerează o imagine vizuoasă a dezvoltării pe care o cunoaște combinatul. Într-una din aceste impunătoare construcții se aîță în plină activitate instalația de prelaminare, în timp ce alături montorii asamblează alte agregate. Ele vor reprezenta, așa cum reiese din explicațiile specialiștilor, una din verigile importante ale complexului proces tehnologic de producere a cuprului. În dreptul unui mare agregat este desfășurat un plan ce schițează configurația uzinei de cupru cu secția de acid sulfuric, plan pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu urmărește studiul lucrărilor de execuție.

Oaspeții sînt informați în continuare că unul dintre aceste obiective — secția de electroliză — a fost dat partid în funcțiune încă în anul 1963. În timpul vizitei acestui sector, secretarul general al CC al PCR are cuvinte de apreciere pentru eforturile depuse de specialiștii și muncitorii de aici pentru a atinge și depăși parametrii indicați în proiect încă din actualul stadiu al lucrărilor. Oaspeții urmăresc în amănunțime procesul tehnologic, cercetează diferite probe, se interesează de îmbunătățirile aduse. Alte explicații se dau în fața redresorului de siliciu, înima acestei secții, care asigură automat reglarea întregului proces tehnologic.

Ultimul popas în acest combinat îl prilejuește secția de oxid de plumb, aîță în probe tehnologice cu 3 luni înainte de termen. Atrag atenția utilitățile moderne cu care este înzestrată. — E o întreprindere care se dezvoltă frumos, remarcă tovarășul Nicolae Ceaușescu, subliniînd necesitatea realizării la timp și fără depășiri de investiții a noulor unități, a obținerii unei producții sporite, de bună calitate și la un preț de cost scăzut. Aveti toate condițiile, veți primi și în continuare eprijin. dar, în primul rînd, de voi depinde aceasta, a subliniat el încă o dată.

— Trebuie formați oameni cu o bună pregătire, pe măsura a acestor instalații perfecționate, moderne, atrage atenția tovarășul Ion Gheorghe Maurer.

Recomandările și sugestiile conducătorilor de partid și de stat prilejuesc o instructivă discuție despre problemele economice ale combinatului, despre ritmul lucrărilor, realizarea lor în termen și la parametrii proiectați, despre calitatea și preț de cost.

Părăsînd această unitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat succese în muncă întregului colecțiv.

De la combinat, conducătorii de partid și de stat au mers la uzina centrală de preparare a minereului. Rod al sesenului, uzina se impune ca cel mai mare obiectiv industrial de acest fel din țară. La ora actuală, capacitatea de preparare a instalațiilor atinge 3.500 tone minereu pe zi.

Insolitul de directorul general al trustului minier Baia Mare, Valeriu Gabriel, oaspeții trec de-a lungul unor pasarele în sensul fluxului tehnologic: urale mori sfarmă minereul primit de la Căvină, Nistru, Ilba, Herja — din întreg bazinul Maramureșului — trecîndu-l apoi altor agregate ce-l prelucurează și-l transformă în concentrate. În dreptul

celulelor de flotare, tovarășul Nicolae Ceaușescu cere amănunte a supra-indicilor cantitativi și calitativi al concentratelor, recomandînd concentrarea eforturilor și în direcția reducerii prețului de cost. „Calitatea bună pe care ați obținut-o trebuie să fie însoțită de un preț de cost scăzut”, subliniază secretarul general al CC al P.C.R.

Amerit vin în jurul conducătorilor, dau mîna cu ei, le arată în cuvinte calde dragostea pe care le-o poartă. Kiss Gheorghe, Cormos Traian, Petrica Androne de la Baia Sprie, Tola Mihal, Ion Tupaș, Stancu Trandafir de la Herja și alții, înfrunși în producție, veterani al subteranului sau tineri, asigură conducerea de partid și de stat că minierii bălmentenii își vor tine cuvîntul dat de a înfrînți cu cinste sarcinile pe care le trasează partidul.

Un alt obiectiv vizitat: barajul de pe râul Firiza. De la înălțimea la care e construit, arcul strălucitor al barajului, ce pare o prelungire a muntelui Igrișului, se înfățișează ca o monumentală lucrare de artă. Această impresie se confirmă la fața locului. Teodor Cîrlea, șeful acestui șantier, subliniază în prezența care o face construcției că dificultățile pe care le-a ridicat structura malului drept au impus utilizarea pentru prima oară în țară a unei metode originale de ancorare. În versant a barajului, de pe cornisa barajului, de la înălțimea celor 52 metri al săli, se deschide o frumoasă panoramă a lacului de acumulare, închis de înălțimi muntoase. El asigură nevoile crescînde de apă ale industriei și populației și va oune totodată în mișcare turbinele uzinei electrice ce se amenajează în corpul barajului, sub deversor.

Din nou în oraș. După o vizită ce a cuprins mai multe obiective industriale, o privire de ansamblu asupra realizărilor economiei maramureșene li se oferă oaspeților prin intermediul expoziției permanente din parcul orașului. Mai multe pavilioane, în culori pastelate, cu o linie arhitecturală originală, găzduiesc produse reprezentative ale întreprinderilor industriale grele, ale fabricilor de mobilă, de bunuri de consum, precum și roade ale agriculturii maramureșene.

Sugestive grafice arată creșterea puternică a producției industriale a regiunii. Această imagine a unei regiuni în plină înfrînare este întregită de pavilioanele consacrate sistemărilor și construcțiilor, precum și realizărilor social-culturale.

Vizita la expoziție a prilejuit un viu schimb de păreri despre perspectivele de dezvoltare ale regiunii.

La amiază a fost vizitat institutul pedagogic din localitate, unde cadrele didactice și studenții, prezenți în număr impresionant, au făcut oaspeților o orfînire tîncăscă, plină de căldură. Aici, într-una din sălile institutului, conducătorii de partid și de stat s-au înfrînți cu profesorii și studenții frunțați la învățătură. Tovarășii Andrei Bogdan, rectorul institutului, urînd bun venit, a arătat că vizita conducătorilor de partid și de stat aici reflectă grija pe care o acordă partidul și guvernul învățămîntului, culturii, tineretului nostru. După ce a arătat că înfrînarea în acest onas, atît de vîlgețit odinioară de regimurile burghezo-moșterile, a unui institut de învățămînt superior este o expresie concretă a acestei griji, vorbitorul a exprimat angajamentul întregului corp profesoral de a munci cu abnegație și pasiune, în spiritul hotărîrilor Congresului al IX-lea al P.C.R., pentru a forma cadre cu un înalt nivel de pregătire, cu o înaltă conștiință patriotică și cetățenească.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit pentru primirea deosebită de călduroasă făcută de studenții și profesori, pentru cuvintele frumoase roșite la adresa partidului și guvernului. Vorbitorul a subliniat că Institutul pedagogic din Baia Mare, deși tînc, aduce, alături de celelalte institute de învățămînt superior din țară, o contribuție valoroasă la instruirea tineretului, la ridicarea nivelului de cultură al poporului. Corpul profesoral al institutului are misiunea frumoasă și de mare răspundere de a crește și forma noi cadre pentru nevoile învățămîntului — viitorii profesori tîncîiești pregătîți — de a educa tineretul în spiritul dragostei și al atașamentului față de patria socialistă, al slujirii devotate a poporului. Vă urăm succese tot mai mari în îndeplinirea acestei nobile misiuni — a încheiat secretarul general al CC al P.C.R.

Vizita de lucru în Baia Mare s-a încheiat în noul cartier Săsar, ce a schimbat înfrînarea acestui vechi centru minier al orașului și care va avea în final 5.500 de apartamente. Noul cartier se înscrie în programul de extindere a orașului, dezvoltarea acestui important centru industrial

(Continuare în pag. a IV-a)

In campionatul categoriei A la fotbal

După etapa de duminică

Etapa de duminică a campionatului categoriei A la fotbal s-a încheiat fără surprize. Astfel, în majoritatea partidelor au învins echipele gazde. Doar Steaua și Știința Cluj au reușit să obțină câte un punct în deplasare la Brașov și respectiv Galați. Scoringul etapei a fost realizat de fotbalistii pileșteni care au dispus de Crisul cu 6:0. După cum era și de așteptat Rapid a învins din nou, mărindu-și avansul în clasament la 5 puncte. Cu victoria asupra echipei Farul, UTA și-a consolidat locul trei în clasament, distanțându-se la două puncte de următoarele clasate (CSMS Iași și Știința Timișoara). Ultimul loc în clasament este deținut de Siderurgistul Galați.

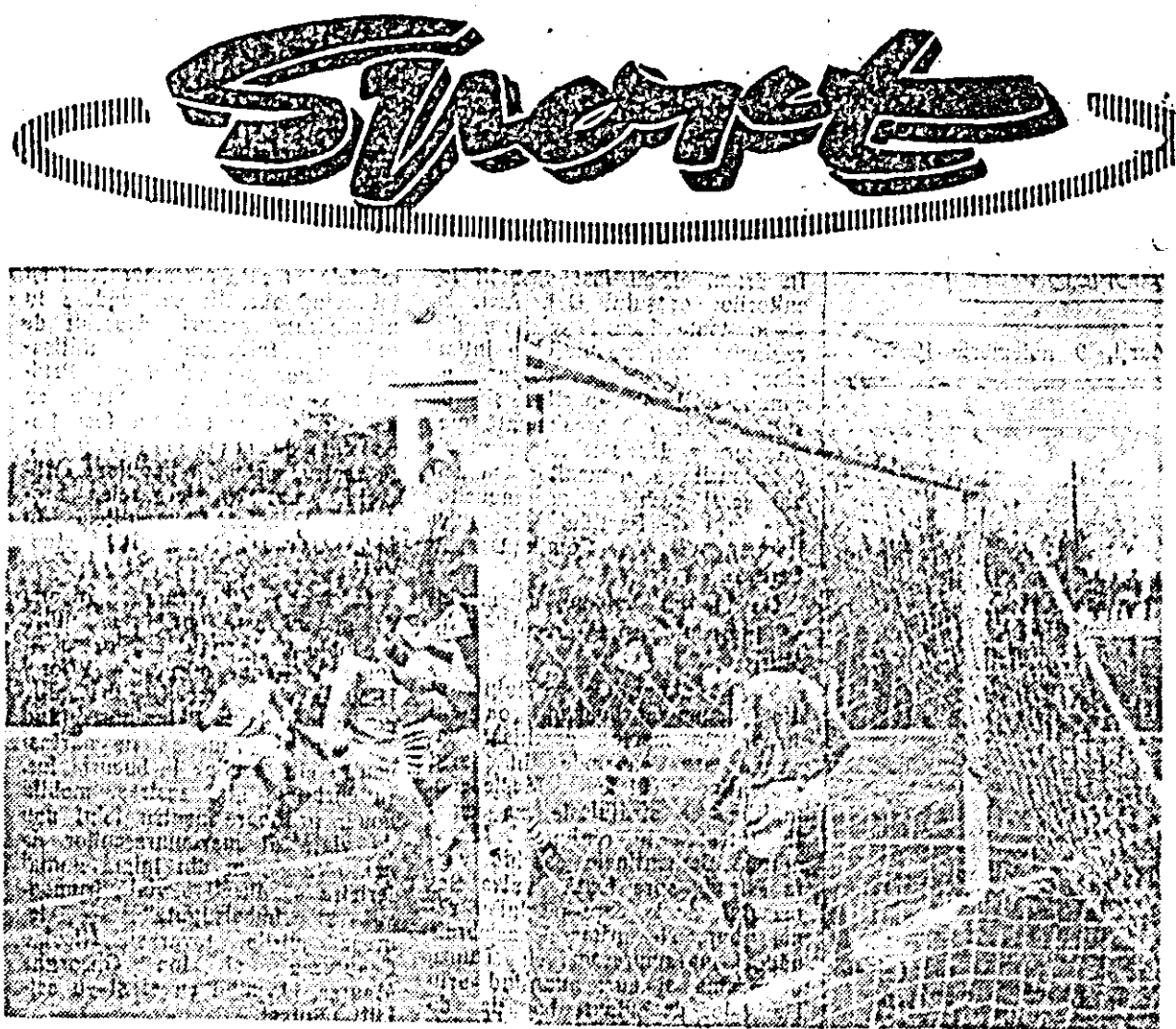
Iată acum rezultatele înregistrate în această etapă: Rapid—Știința Timișoara 2:0, Dinamo București—Petroilul 2:1, UTA—Farul 2:1, Steagul roșu—Steaua

0:0, Siderurgistul Galați—Știința Cluj 0:0, Dinamo Pitești—Crisul 6:0, Știința Craiova—CSMS Iași 3:1.

CLASAMENTUL

Rapid	10	9	1	0	23	6	19
Petroilul	10	6	2	2	21	8	14
UTA	10	5	3	2	14	11	13
CSMS Iași	10	4	3	3	13	11	11
Știința Tim.	10	5	1	4	13	11	11
Știința Cluj	10	2	6	2	10	10	10
Știința Craiova	10	3	3	4	9	12	9
Steaua	10	2	5	3	17	11	9
Dinamo Pitești	10	4	0	6	19	18	8
Steagul roșu	10	3	2	5	13	17	8
Dinamo Buc.	10	3	2	5	15	20	8
Farul	10	3	1	6	8	18	7
Crisul	10	2	3	5	11	21	7
Siderurgistul	10	2	2	6	15	24	6

ETAPA VIITOARE: Știința Cluj—Steagul roșu, Steaua—Știința Craiova, Crisul—Rapid, UTA—Dinamo Pitești, Dinamo București—CSMS Iași, Siderurgistul Galați—Farul, Știința Timișoara—Petroilul.



Fază din meciul UTA—Farul

Scorul putea fi mai concludent

UTA-Farul 2:1 (2:0)

Urmărind partida de fotbal dintre UTA și Farul ne-am adus aminte de evoluția textiliștilor de la Ploiești (de acum o săptămână). Aceasta deoarece jocul practicat de textiliști în cele două întâlniri se asemăna (chiar dacă rezultatele diferă): joc bun în prima repriză, orientare greșită și lipsă de insistență în cea de a doua. Așa stând lucrurile ne face să credem că fotbalistii de la UTA nu au învins decât din analiza făcută de către antrenorii pe marginea jocului de la Ploiești și nu din recomandările făcute în cronica noastră din săptămîna trecută. Dar să vedem desfășurarea jocului de duminică.

După aspectul primei reprize se părea că textiliștii vor obține de astădată o victorie la scor sever. Astfel, în primele 45 de minute localnicii au practicat un joc frumos, cu acțiuni clare și bine gândite, au dominat cu autoritate și au asaltat des poarta adversă. Linia de atac, bine alimentată de cei doi mijlocași (Chivu și Floru), a construit multe acțiuni reușite, aplaudate de cei prezenți. Ca urmare am fost martori la înscrierea a două goluri spectaculoase și la ratarea altor elurora ocazii bune.

Primum gol a fost înscris în minutul 5: Panica execută o lovitură liberă din apropierea marginii laterale a carului de 16 m și Țirlea reia mingea cu capul în bătă de unde ricoșează în plasă. Scoringul este majorat în minutul 15 cînd la sfîrșitul unei combinații de toată frumusețea (la care au participat toți atacanții) Panica centrează iar Alexe reia în poartă din apropiere.

Felul în care s-a desfășurat această repriză, în care UTA a dovedit o evidentă superioritate față de oaspeții au fost preocupat tot timpul de organizarea supranumerică a apărării, însă să se întredacă o victorie concludentă. Bunoară, cei prezenți nici nu se puteau gândi că numărul golurilor înscrise de UTA se va opri aici. Ei așteptau, cu justificat interes, să vadă ce proporții va lua scorul... Așteptarea lor însă a fost zadarnică. Speranțele lor într-o victorie categorică au fost dejucate tocmai de jucătorii favoriți, care, mulțumiți parcă de rezultatul obținut în prima parte, au reluat jocul cu „poziții” mai scăzute.

Agenda campionatului orășenesc

Cea de-a X-a etapă a campionatului orășenesc la fotbal — seria I-a — disputată, duminică s-a încheiat cu următoarele rezultate:

F.Z.—INDAGRARA: 1:8 (0:4). Au înscris Iuhasz, Lenghel și Selean de câte două ori, Dhelean și Silan pentru învingătorii, iar pentru învinși Iovanov din lovitură de 11 m.

MOTORUL—PIERARUL 0:1 (0:1). Autorul golului Zamboi, în minutul 15.

REFACEREA—FINTINELE 1:0 (1:0). Golul a fost înscris de Dumeta în min. 33.

PANIFICATIE—FORESTA 0:4 (0:0).

MUREȘUL—UTA (filatură) 5:0 (3:0).

Joi s-a disputat întâlnirea resanță dintre Strungul și Refacerea, încheiată cu rezultatul de 2:1 în favoarea jucătorilor de la Strungul.

Evoluția textiliștilor din repriza a doua nu a corespuns nici pe departe așteptărilor. De ce? Fiindcă nu s-a mai insistat în atac cu aceeași voință iar în apărare (în special fundașii de margine) s-au săvîrșit numeroase greșeli. Ca urmare tabela de marcat a rămas nemodificată pînă în minutul 85 iar jocul s-a echilibrat, UTA cedînd tot mai mult inițiativa oaspeților. Cei care înseriu în această parte a jocului sînt conștienți: Țufan profită de o greșală a lui Czako II și îl trage plasat pe jos, făcînd inutilă intervenția lui Coman — 2:1. Cu acest scor a luat sfîrșit partida în care UTA putea și trebuia să obțină o victorie la un scor mai concludent.

Priet în ansamblu, jocul dintre cele două formații a avut totuși multe părți pozitive. Astfel, s-a jucat în ritm susținut și la un nivel tehnic acceptabil. UTA a dovedit o superioritate evidentă în prima repriză iar oaspeștii și-au revenit în partea a doua a întâlnirii. În ce privește finalizarea însă ambele echipe au rămas datoare. Pentru a argumenta acest lucru vom arăta că au fost înscrise multe acțiuni, „fuzete” cu migală, datorită faptului că înaintașii s-au hazardat să tragă des din unghiuri nepotrivite și de la distanțe mari.

Brigada de arbitri Nicolae Raina (Birăd) la centru, Constantin Marin și George Gherghie (ambii din București) la țintă, au condus bine următoarele faze:

UTA: Coman — Birăd, Bakos, Meșas, Czako II — Chivu, Floru — Panica, Jac, Țirlea, Alexe.

FARUL: Pileă — Costin, Tilvescu, Koszka, Greș — Bükösy, Pleșa — Soanher (Țănase), Manolache, Țufan, Ologu.

ȘT. IACOB

B O X

Selecționatele de juniori ale orașelor Arad și Reșița au terminat la egalitate

În cadrul competiției pugilistice rezervată juniorilor, dotată cu „Cupa Banatului”, duminică s-a desfășurat la Arad întâlnirea dintre selecționatele orașelor Arad și Reșița. Gola a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate. Din cele 12 categorii prevăzute, au avut loc întâlniri numai la opt: la altele pentru o selecționată sau alta neavînd reprezentanți. Fiecare selecționată a înregistrat astfel patru victorii și patru înfrîngeri în întâlnirile disputate.

Redăm, pe scurt, evoluția categoriilor. La categoria minimă victoria a revenit boxerului reșițean Pușcaș, prin abandon dictat de arbitru în repriza I-a. Învinșul, Orz (Arad), a fost surprins de imeluzabilitatea adversarului.

Al doilea meci al galei (cat. hirtle) la sfîrșit tot alți de reșede: Pibas (Arad) acționează frumos, cu lovituri variate și sigure și Boriovan (Reșița) este nevoit să abandoneze încă în prima repriză.

La categoria mușcă Rusu (Reșița) câștigă prin K.O. în fața lui Nădăban (Arad). Deși Nădăban era favorit și începe promițător, el „întră” într-o contra-atacare și cade lăra a mai putea reuși lupta. A fost o surpriză a galei care a demnificat toate pronosticurile.

„Cocoșii” St. Cirkó (Arad) și Giuglea (Reșița) au oferit un

Campionatul regional la fotbal Teba-Șoimii Timișoara 1:1 (0:1)

Duminică s-a desfășurat cea de-a noua etapă în campionatul regional la fotbal. Cu acest prilec, scorul a fost deschis de către echipa arădeană Teba a evoluat acasă, înfrînd formația Șoimii Timișoara. Jocul, deși s-a desfășurat la un nivel tehnic modest, a plăcut totuși celor prezenți prin ardoarea cu care și-au disputat șansele cele două echipe.

Oaspeții au confirmat și de astă dată buna lor comoritare. Ca urmare, în ciuda eforturilor deosebite de localnici, au reușit să simuleze un nuntel orelis.

Gazdele au dominat mai mult

în „Cupa României”

Etapa de duminică a cuprinzătoarelor competiții fotbalistice „Cupa României” a chemat la înțelegere și formațiile de categoria II, repartizate să joace în deplasare cu adversari din categorii inferioare.

Vagonul a jucat, astfel, la Salonta cu formația locală „Steaua roșie”. Desfășurată pe un teren prea puțin corespunzător, partida nu s-a ridicat la nivelul așteptat, calitativ stîindu-se pe linia mediocrității. După 90 de minute de joc scorul era de 1:1 prin punctele realizate în minutul 1 și 90. A înscris în minutul 1 Vagonul prin Macavel, egalarea survenind înaintea încheierii final. Au urmat apoi prelungirile — două reprize a 15 minute — dar scorul a rămas neschimbat. În urma acestui rezultat Vagonul s-a calificat pentru etapa următoare a competiției.

Cealaltă formație arădeană de categoria II, CFR IRTA, jucînd la Ghelar cu formația locală Milnerul a părăsit terenul învinșă la un scor surprinzător 5:0. În acest fel CFR Arad a fost scoasă de la început din competiție.

mei frumos, în care arădeanul a punctat mai clar obținînd pe merit victoria la puncte. În următoarea întâlnire, în limitele categoriei până, P. Mihalic (Arad) aflat în atac continuu și dovedind o mai bună pregătire tehnică își asigură victoria la puncte în fața lui Lăpădat (Reșița).

Semilșor I. Ciune I (Arad) și Fic (Reșița) au oferit cel mai spectaculos meci al galei. Așa cum l-am cunoscut și în alte confruntări, Ciune s-a dovedit același pugilist tenace, care acționează cu serii prelungite, foarte dificile. Fic a rezistat cu greu pînă la gongul final. Ciune a fost declarat, pe merit, învingător la puncte.

În limitele categoriei ușoară reșitanul Morărescu a înțrecut ușor pe Heghesi (Arad) pe care l-a învins la puncte. A urmat apoi cea mai slabă întâlnire între Coadă (Reșița) și Hara (Arad). Arădeanul, înscis de cunoștințele tehnice necesare unui boxer a fugit tot timpul de adversar, înclînt arbitru l-a dictat abandon.

Selecționata orașului Reșița a câștigat apoi fără adversar la categoriile semimijlocie și semigrea, iar selecționata Aradului la mijlocie-mare și grea. În celelalte condiții. Scor final 12:12.

GH. NICOLAIȚA

ne parcursul celor 90 minute dar fără eficacitatea scontată. Astfel, scorul a fost deschis de către echipa Șoimii (prin Soaciu), care reușește să mențină acest avans pînă la sfîrșitul reprizei. De remarcă că gazdele înseriu un gol în minutul 39 prin Biscă, anulat de arbitru pe motiv de ofsaid.

După reluare localnicii forțau ritmul, atacînd cu toate forțele. Egalarea survine în minutul 54: Biscă face o cursă pe extremă și pune în poziție pe Pecican, care sutează puternic dar portarul respinge pînă la Biscă și acesta înscrie din apropiere. Din acest moment superioritatea echipei Teba devine și mai evidentă. Cu toate acestea scorul rămîne nemodificat. Aceasta pe de o parte datorită atacanților localnici, care înroșesc multe ocazii bune, pe de altă parte datorită apărătorilor de la Șoimii, care anihilează cu promptitudine acțiunile gazdelor.

Arbitrul Nicolaescu (Caransebeș) a condus următoarele faze:

TEBA: Cuedan — Nagy, Sucs, Kmets, Pecican — Kishazi, Juhasz — Biscă (Dreclin), Zău, Pelschowski II, Negrău.

ȘOIMII: Muresan — Vaslu, Angelescu, Moldovan, Simon — Georgescu, David — Morăruș, Bucolanu, Cărbuneanu, Socaciu.

VOLEI

La prima evoluție în categoria A Sănătatea Arad-CSM Cluj 3:1

În cadrul competiției pugilistice rezervată juniorilor, dotată cu „Cupa Banatului”, duminică s-a desfășurat la Arad întâlnirea dintre selecționatele orașelor Arad și Reșița. Gola a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate. Din cele 12 categorii prevăzute, au avut loc întâlniri numai la opt: la altele pentru o selecționată sau alta neavînd reprezentanți. Fiecare selecționată a înregistrat astfel patru victorii și patru înfrîngeri în întâlnirile disputate.

Redăm, pe scurt, evoluția categoriilor. La categoria minimă victoria a revenit boxerului reșițean Pușcaș, prin abandon dictat de arbitru în repriza I-a. Învinșul, Orz (Arad), a fost surprins de imeluzabilitatea adversarului.

Al doilea meci al galei (cat. hirtle) la sfîrșit tot alți de reșede: Pibas (Arad) acționează frumos, cu lovituri variate și sigure și Boriovan (Reșița) este nevoit să abandoneze încă în prima repriză.

La categoria mușcă Rusu (Reșița) câștigă prin K.O. în fața lui Nădăban (Arad). Deși Nădăban era favorit și începe promițător, el „întră” într-o contra-atacare și cade lăra a mai putea reuși lupta. A fost o surpriză a galei care a demnificat toate pronosticurile.

„Cocoșii” St. Cirkó (Arad) și Giuglea (Reșița) au oferit un

Juniorii arădeni pot mai mult

Cele trei echipe arădene, participante la campionatul republican de juniori au jucat duminică acasă, la rezultatele înregistrate: UTA — Electromotor Timișoara 0:0, Vagonul — Știința Timișoara 0:1 și CFR Arad — CFR Turnu Severin 1:1.

Față de evoluțiile anterioare ale juniorilor din formațiile arădene, jocul și rezultatele de duminică nu sînt satisfăcătoare. Ne referim în special la partida UTA — Electromotor în care localnici au evoluat sub posibilități, în fața unui adversar ce nu emite prea mari pretenții. Scoringul de 0:0 de duminică este de natură să neliniștească în primul rînd pe antrenorii care au obligația de a lua asemenea măsuri înclt juniorii de la UTA să dea randamentul de care sînt capabili și pe care l-au dovedit în alte întâlniri.

Vagonul, învingător la scor în multe din partidele anterioare, a părăsit terenul învins de formația care în prezent deține cea mai bună formă. Credem totuși că cu mai multă ambiție, cu o mai mare mobilitate în luptă și cu puțin mai multă înclt în rezultat de egalitate, juniorii melurgiei arădene ar fi putut realiza un rezultat mai bun.

Deși în meciurile de pînă acum juniorii cereștii nu au excelat, duminică ei au dovedit puterea de luptă, dorința de a obține un scor favorabil. Deși conduși de 1:0 încă din primele minute de joc, ei au luptat mult și au reușit egalarea în minutul 50.

Avem convingerea, că ei sînt capabili de rezultate mai bune decît cele obținute în jocurile de duminică. Rămîne numai ca, prin munca antrenorilor, a fiecărui jucător, acest lucru să fie confirmat în activitatea competițională viitoare.

desprins însă și unele deficiențe, care se cer a fi remediate. De aceea am dori să amintim că plasamentul și mișcarea în teren so face încă defectuos. Furate de fazele de joc, componentele echipei își lasă unele zone descoperite. Se cere a fi îmbunătățit blocajul și serviciul la unele jucătoare. Bunoară, este inadmisibil să se piardă atîtea mingi din serviciu la o echipă de categoria A.

În ciuda acestor deficiențe formația Sănătatea a practicat un joc mulțumitor. Cu mai mult calm și cu mai multă rutină (ceea ce s-a simțit cel mai evident în special în ultimul set) putea obține un rezultat și mai clar.

Clujencele au evoluat destul de sters în acest joc. Astfel, deși mai rutinate, n-au reușit să contracțeze elanul gazdelor. În jocul lor s-a resimțit lipsa de orientare tactică.

Arbitrul Mircea Vlădoianu (Craiova) a condus bine echipele: SĂNĂTATEA: Doina Pantea, Doina Toth, Terezia Viruzab, Ana Viruzab, Florica Gules, Monica Ianoș, Viorica Ardelean, Maria Quintus.

CSM CLUJ: Rodica Călin, Doina Cosma, Florica Lucaș, Rodica Achim, Viorica Sucu, Mariana Olteanu, Elena Iancu, Rodica Pop.

ȘT I.

Campionatul orășenesc

ICA II	3	3	0	9	6
Progresul Sfāt	3	3	0	9	6
Sanitārul	3	1	2	6	7
Pompierul	2	1	1	5	3
Mureșul	2	1	1	5	3
UTA	3	0	3	2	9
Tricolor roșu II	2	0	2	1	6

Realizarea sarcinilor dezbătută în consfătuirea de producție

Recenta consfătuire trimestrială care a avut loc la Depoul de automobile Arad-Podgoria a analizat activitatea desfășurată de colectivul nostru de muncă în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi revin. Rezultatele obținute în această perioadă — printre care se numără depășirea producției globale cu 0,24 la sută, iar parcursul mediu cu 2,45 la sută, reducerea prețului de cost cu peste 55.000 de lei față de plan — oglindesc munca însușită desfășurată de întregul colectiv sub îndrumarea organizației de partid. Realizarea cu succes a sarcinilor care ne-au revenit, transportul călătorilor și mărfurilor în condiții optime de siguranță și regularitate a circulației, se datorează în bună parte preocupării ce a existat pentru aplicarea la timp a unor măsuri tehnico-organizatorice eficiente, bune activități desfășurate de atelierul de reparații care a realizat lucrări de calitate superioară, întreținerea optimă a instalațiilor de tracțiune electrice. Cuvinte de laudă au fost spuse în consfătuire la adresa evidențierii în întrecerile socialiste care, prin munca lor au constituit un exemplu mobilizator pentru întregul colectiv. Așa sînt, bunoară, lovarășii Ioan Cuc, Traian Drăgan, Florea Nini, Romulus Guleu, Dumitru Mocuța, Ioan Miteșcu, Teodor Laslău și alții.

O activitate bună s-a desfășurat și în direcția descoperirii și valorificării rezervelor interne. Aplicarea propunerilor făcute a dus astfel la realizarea de economii. O contribuție importantă în obținerea acestor realizări a adus și preocuparea pentru ridicarea calificării profesionale a muncitorilor cît și a personalului tehnic. Astfel, în depoul nostru au funcționat (și continuă să funcționeze) forme permanente de perfecționare a pregătirii profesionale. Mecanicii de automobile participă de două ori pe săptămîna la cursuri în care li se expun lecții teoretice și practice după o

tematică stabilită în funcție de specificul profesiei lor, muncitorii din atelierul de reparații au la dispoziție cursuri bilunare în care le sînt predate de către cadre bine pregătite, lecții în strînsă legătură cu specificul procesului tehnologic din depou. Cursuri asemănătoare funcționează și pentru tehnicieni, iar inginerii participă la cursurile de specializare organizate de serviciul de resort din Direcția regională CFR Timișoara. La îmbogățirea cunoștințelor profesionale au contribuit în mare măsură și expunerile pe diferite probleme tehnice ținute în cadrul cabinetului tehnic.

Analizînd în spirit critic și autocritic activitatea desfășurată, participanții la consfătuirea de producție au scos la iveală și lipsurile, greutățile manifestate. Astfel, deși în această perioadă în privința protecției muncii s-a desfășurat în general o activitate bună, neluîndu-se în calcul de accidente în muncă, activitatea de control va trebui să fie intensificată, să se creeze o opinie de masă pentru respectarea normelor de tehnica securității muncii pentru a nu se ivi nici un caz de nerespectare a acestora așa cum s-a mai întîmplat.

În cadrul consfăturii tovarășii Teodor Baltă, Iosif Eder, Șabin Ducău, Francisc Santa, ing. Ioan Trifu, Elena Micu și alții au analizat activitatea desfășurată, au făcut propuneri în vederea îmbunătățirii muncii de viitor. Ei s-au referit la îmbunătățirea aprovizionării cu materiale, domeniu în care s-au manifestat lipsuri și greutăți, a iluminatului vagoanelor și întreinerii automotoarelor, la diferite probleme privind utilizarea mai rațională a unor posibilități de economisire a materialelor, etc.

Prin analiza efectuată, prin propunerile făcute, consfătuirea de producție a constituit un bun prilej de îmbunătățire a muncii de viitor.

Ing. ANTON DRĂGULESCU

Angajamente îndeplinite

Cu prilejul recentei consfăturii de producție trimestrială care a avut loc la Fabrica de confecții din orașul nostru a fost analizată situația îndeplinirii planului și a angajamentelor luate. A reieșit astfel că, datorită însușirilor care a muncii, colectivul fabricii, sub îndrumarea organizației de partid, și-a îndeplinit angajamentele luate în întrecerea socialistă. Astfel, la valoarea producției globale angajamentul luat a fost depășit cu 181.000 lei, iar la valoarea producției marfă cu 108.000 lei. Demn de remarcă este faptul că toate secțiile și-au realizat planul de calitate, neexistînd nici un refuz din cauza calității. Și angajamentul în

această privință a fost depășit cu 18 la sută.

Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de secțiile I-II-a, I-a și secția de croi. B care prin realizările lor s-au situat în frunte, primind drapelul de secție evidențiată. Au fost evidențiate de asemenea cei mai buni organizatori ai grupelor sindicale care au organizat bine întrecerea socialistă în grupele lor, obținînd rezultate bune. Printre aceștia se numără tovarășii Viorica Grozav, Traian Sucu, Marta Ianculescu, Livia Iancu, Margareta Timaru, Margareta Olvös și alții.

IOSIF IANCOULESCU, coresp.

De la producător la cumpărător

(Urmare din pag. I-a)

— Ați găsit dimensiunea căutăta? — Nicl vorbă. — Si acum încotro? — Mai încerc și în altă parte, cine stie...

La unitatea nr. 5 „Lanțul”, vînzătorul ne spune că de două săptămîni nu au dect burane de 132 și cotori de 125 milimetri. Unitatea „Metalchimica” nr. 29, în raft vreo 10 burane. — Aveți de 105 milimetri? — Numai de 120.

Această situație, același răspuns și la alte unități de acest profil. De ce nu sînt burane și cotori de dimensiunile cerute? Să-l întrebăm pe tovarășii din conducerea O.C.L. „Produce industriale”. Întîlmător I-am înclntit pe tovarășul Fr. Tamasovici, directorul adiunct.

— În magazine lipsesc anumite dimensiuni de cotori și burane. Ce părere aveți? — Noi vindem ce avem, adică ce primim de la ICRM. Întrebați pe tovarășii de acolo de ce nu sînt dimensiunile respective.

„Noi livrăm ce ni se cere”

Ne aflăm la ICRM. Interlocutorul nostru, tovarășul Aurelian Crăilă, directorul filialei Arad. — Unitățile comerciale ce cere la aprovizionări duc lipsă de burane și cotori de anumite dimensiuni. Cunoașteți problema? — Acum aud prima oară. Avem în stoc 7,8 tone burane de 100, 105, 112, 120, 125 și 132 milimetri. Noi livrăm ce ni se cere. De la începutul acestei luni am primit o singură comandă de la unitatea nr. 5, care se află în curs de execuție. Dacă celelalte unități nu comandă, înseamnă că nu au nevoie.

— Realitatea din unitățile de amănunt e alta. Clienții cer și

primesc invariabilul răspuns: „nu avem”.

— Nu e acesta adevărul. Burane sînt, dar nu ni se solicită. Am fi bucurosi să putem livra cantități cît mai mari, fiindcă nu mai avem unde le depozita.

După cum se vede, responsabilitățile unităților cu amănuntul, neluînd controlul în mod permanent, acționează foarte lent pentru satisfacerea promisiunii cerințelor cumpărătorilor. Necunoscînd în mod temeinic volumul cererii, de la un sezon la altul se fac comenzi foarte mici, care nu pot satisface cerințele. De exemplu, unitatea nr. 26 a solicitat luna trecută, cu comanda nr. 16.589 doar 50 kg burane și 30 kg cotori, alt cît se poate vinde în 3-4 ore. Tovarășii de la ICRM au livrat însă în plus, peste cantitatea comandată, 970 kg burane și 78 kg cotori. De asemenea, unitatea nr. 21 a primit în plus 1971 kg burane și 293 kg cotori, unitatea nr. 39 — 2309 kg burane și 410 kg cotori, etc. Ce dovedește această situație? Că responsabilitățile de unități, tovarășii din conducerea O.C.L. „Produce Industriale” nu dovedesc destul interes pentru aprovizionarea unităților cu toate produsele cerute de cumpărători.

Pe de altă parte, o vînză oare și I. R. „Electrometal”, care nu-și pune la punct utilitățile pentru a putea produce cotori de toate dimensiunile. Mulți clienți solicită cotori drepte, adică „franceze”, cum le spun lucrătorii din comerț, dar nu se găsesc de ani de zile, deoarece „Electrometal” nu le produce, pe motiv că n-ar fi destul de avantajoase.

Iată, asadar, situația aprovizion

prin magazinele consignația.

CONDUCĂTORII DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA MARAMUREȘ

(Urmare din pag. 1-4)

reflecându-se și în creșterea numărului de locuitori, de la 20.000 acum 15 ani la 62.000 în prezent.

Alături de blocurile de locuințe, se înalță altele în curs de construcție. Trebuie să spunem că, în prezent, în orașul Satu Mare, unde au vizitat mai multe apartamente ce s-au construit în ultimii ani, în bucatărie se pregătește mâncărca cu lumini și brânză de burduș, masa e întinsă, se aude gâta și siana. La întrebările oaspetilor, gospodarii răspund pe îndelete, apoi le arată, încercând să le facă înțelegere, "Odața domnească" cu mobilă nouă, radio, covoraș, "Dacă bunicii s-ar deslepta din pământ, spune Gliga Ardelean, ar zice că s-a trezit în altă lume, n-ar mai cunoaște Negrești, felul cum trăim azi".

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La invitația gazdelor, a apartamentului familiei lochistului Vasile Bumbul. Sîntem mulțumiți de apartament — au răspuns gazdele la întrebările tovarășului Ceaușescu, care, după ce s-a interesat de aproape de felul cum trăiesc, le-a urat multă fericire.

Seara. În sala cinematografului "Minerul" a avut loc un spectacol festiv.

Corul și echipa de dansuri ale ansamblului statului popular regional, echipa de dansuri de la Satu Mare, grupul folcloric de la Negrești-Oaș, formația de dansuri a căminului cultural din Bixad, numeroși soliști populari, au prezentat un variat și bogat program artistic, cuprinzînd cîntece de masă închinată partidului, patriei socialiste, cîntece și dansuri din Maramureș și din alte regiuni ale țării.

Spectacolul, care a înfățișat cu mare forță artistică bogăția folclorului românesc și maghiar din această parte a țării, s-a bucurat de un deosebit succes.

La încheierea spectacolului, artiștii le-a fost oferit, din partea conducerii de partid și de stat, un cos de garoafe roșii. La ieșire și pe străzi, numeroase grupuri de locuitori au făcut oaspetilor o călduroasă manifestație.

VALERIU POP, PAUL ANGHEL, ADRIAN IONESCU

frumose de toamnă, au ținut să fie prezenți pe străzile orașului.

Și nu numai orașul, ci și fiecare așezare de pe frumoasa sosea ce-și desfășoară panglica de asfalt spre Satu Mare, a ținut să-l salute pe oaspetii. La Tăușii-Mărgheș, la Seini, peste tot, ne înfrîmîșă sătenii îmbrăcați în haine de sărbătoare sau în simple straie de lucru, care, pe fețele larg luminate de bucurie, cu brațe încercate de flori, care, la trecerea oaspetilor, transformau șoseaua într-un adevărat covor multicolor. Peste tot, la porți, balcoane sau ferestre — steaguri, zeci de mii de steaguri tricolore și roșii.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

reconstrucției, la chemarea partidului, muncitorii — români, maghiari și de alte naționalități, au refăcut din temelie fabrica, transformînd-o într-o unitate modernă a industriei noastre constructoare de mașini. Mîinile harnice ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de aici făcuseră și pun la dispoziția economiei naționale mașini și utilaje moderne.

În toate secliile vizitate, conducătorii de partid și de stat s-au întreținut cu numeroși muncitori și specialiști.

Să ne trăiască partidul nostru — salută bătrînul muncitor Gordo Victor, de la turnătorie, unul din veteranii uzinei. Noi muncim bine, îndeplinim planul și vom îndeplini și sarcinile puse de Congresul partidului nostru.

"Uzina a crescut sub ochii noștri, din mîinile noastre", spune muncitorul Balogh Francisc, care lucrează în uzina de la înfrînarea ei. "O vom face mereu mai puternică și mai frumoasă, prin

frumose de toamnă, au ținut să fie prezenți pe străzile orașului.

Și nu numai orașul, ci și fiecare așezare de pe frumoasa sosea ce-și desfășoară panglica de asfalt spre Satu Mare, a ținut să-l salute pe oaspetii. La Tăușii-Mărgheș, la Seini, peste tot, ne înfrîmîșă sătenii îmbrăcați în haine de sărbătoare sau în simple straie de lucru, care, pe fețele larg luminate de bucurie, cu brațe încercate de flori, care, la trecerea oaspetilor, transformau șoseaua într-un adevărat covor multicolor. Peste tot, la porți, balcoane sau ferestre — steaguri, zeci de mii de steaguri tricolore și roșii.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

reconstrucției, la chemarea partidului, muncitorii — români, maghiari și de alte naționalități, au refăcut din temelie fabrica, transformînd-o într-o unitate modernă a industriei noastre constructoare de mașini. Mîinile harnice ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de aici făcuseră și pun la dispoziția economiei naționale mașini și utilaje moderne.

În toate secliile vizitate, conducătorii de partid și de stat s-au întreținut cu numeroși muncitori și specialiști.

Să ne trăiască partidul nostru — salută bătrînul muncitor Gordo Victor, de la turnătorie, unul din veteranii uzinei. Noi muncim bine, îndeplinim planul și vom îndeplini și sarcinile puse de Congresul partidului nostru.

"Uzina a crescut sub ochii noștri, din mîinile noastre", spune muncitorul Balogh Francisc, care lucrează în uzina de la înfrînarea ei. "O vom face mereu mai puternică și mai frumoasă, prin

frumose de toamnă, au ținut să fie prezenți pe străzile orașului.

Și nu numai orașul, ci și fiecare așezare de pe frumoasa sosea ce-și desfășoară panglica de asfalt spre Satu Mare, a ținut să-l salute pe oaspetii. La Tăușii-Mărgheș, la Seini, peste tot, ne înfrîmîșă sătenii îmbrăcați în haine de sărbătoare sau în simple straie de lucru, care, pe fețele larg luminate de bucurie, cu brațe încercate de flori, care, la trecerea oaspetilor, transformau șoseaua într-un adevărat covor multicolor. Peste tot, la porți, balcoane sau ferestre — steaguri, zeci de mii de steaguri tricolore și roșii.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

E o casă tipică pentru vechi artă a meșteșurilor oșene, cu pereții împodobiți cu scoarțe, stergare și țigăre de lut, cu lăviș sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoraș, ploce, cercei de o rară frumusețe. Casa e veche, dar oamenii sînt noi. Ei și-au făurit în anii noștri un nou destin. "Aveam 3 feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ilac, și toți trei au ajuns oameni cu carte: unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam la oala viața, n-ai fi putut da la carte nici unu".

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspetilor fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii noștri, despre cum s-a dezvoltat dintr-un sat de țărani în oraș modern.

La fel se deslează din această casă oaspetii, stîmpanind de alți gospodari. "Casa noastră e mai veche, spune Maria Ilac, dar vă rugăm să nu treceți pe lângă ea fără să vă opriți și la noi".

munca noastră", completează muncitorul Maria Văleanu.

Răsunînd unor întrebări, la căsușă Ersek Emerik arată că-și depășește planul, câștigă în medie 1.500 lei pe lună, că "mal sînt unele lucruri care merg așa și așa", dar că el și tovarășii lui vor munci pentru ca totul să meargă din ce în ce mai bine.

Intr-un din curțile interioare ale uzinei s-a organizat o expoziție unde produsele fabricii sînt prezentate în funcțiune. Se află aici o locomotivă Diesel de mîna, un troliu, o remorcă haseculantă, un transportor mobil, un transportor cu raclei și alte utilaje. Directorul uzinei, Vasile Codariu, și alte cadre de conducere din uzina dau explicații și informează pe oaspetii asupra caracteristicilor tehnice ale produselor. Și pentru ca oaspetii să rămîină și după plecarea din uzină cu o imagine a acestor produse, le sînt dăruite machetele lor, realizate cu măiestrie de muncitorii fabricii.

Entuziazele manifestații populare ce încinge toate străzile Negreștii. Celăluți conduc cu alai pe oaspetii în sunetele "steagurilor" cu panglică și clopoței. În acordurile cîntecelor, în urale puternice spre parcul din centrul orașului. Și aici, au venit, cu mic cu mare, oșeni din toate colțurile "țării" lor mîndre. Se îndreaptă spre conducătorii de partid și de stat soli ai satelor de pe aceste meleaguri, familii de oșeni din Bixad, Certeze, Turli, Tirsoș, Gherla, Alcă Comăușă, Camirana, care s-au prezîntat, dau mîna cu oaspetii, le mulțumesc pentru înalta cinste de a-și avea în mijlocul lor.

Luînd cuvîntul în aplauzele celor prezenți, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adus oamenii muncii.

Spre țara Oașului

Înainte de a porni spre Negrești — în țara Oașului — oaspetii au făcut un popas la cunoscuta cooperativă agricolă de producție din Păulești.

"Ziua aceasta, în care ne-ați făcut cinstea să ne fiți oaspeti, va rămîne în istoria comunei, a cooperativei", spune președintele Maria Zidaru, erou al muncii socialiste. Se aflau în sala de la sediul gospodăriei, "oamenii harnici" — așa cum prezintă li prezenta conducătorii de partid și de stat: brigadierul cu o bogată experiență, țărani de nădele care au luat parte la înfrînarea și dezvoltarea cooperativei, oșeni din țara Oașului, care cunosc acum. Căci Păuleștiul cum sublinia Maria Zidaru la una din sesiunile Marii Adunări Naționale, era cunoscut, odăla că satul cu o singură casă de cărămidă, azi există doar un singur bordel cu pereți de lut și acoperit de paie care este păstrat pentru ca oamenii să-și aducă aminte cum trăiau odinioară, iar fiul și nepotii acestora să știe ce viață grea au dus părinții lor.

Din roadele bogate pe care le culege cu vîredine, cooperativii au ținut să ofere oaspetilor bucate pregătite chiar atunci.

Cu mare bucurie v-am așteptat oaspetii dragi. Să ne trăie